

Vil I ikke nok være søde og fjerne terroren i Islam?

Af Asger Aamund, den 6. oktober 2017

Under den særdeles blodige kinesiske kulturrevolution måtte jeg i embeds medfør rejse en del rundt i Kina. Mens jeg opholdt mig i Beijing blev en stakkels mand pryglet ihjel af en ophidset folkemængde, fordi han havde lagt sin avis på en regnvåd bænk, inden han satte sig på den. Desværre kom han så til at sidde på formand Mao, der som sædvanligt prydede forsiden af Folkets Dagblad. Moderne islam i praksis er i lighed med Mao-tilbedelsen ikke en religion, der som den mosaiske tro, kristendommen eller buddhismen er domineret af sit spirituelle indhold. Islam anno 2017 er en hysterisk Muhammed-kult iklædt en politisk rustning, der er lakeret med et religiøst budskab.

I den seneste tid er der dukket flere indlæg op både her og i udlandet, der opfordrer verdens 1,6 milliarder muslimer til at tage et opgør med volden og terroren i moderne islam. Senest har journalisten Adam Holm her i bladet i yderst forsigtige og høflige vendinger antydnet, at muslimerne kunne måske overveje at forestille sig en islamisk praksis, der ikke omfattede udslettelsen af anderledes tænkende og troende. Denne gribende appel til medborgerlig anstændighed er jo en ædel tanke, der har lige så mange chancer for at blive realiseret, som hvis den kristne menighed blev bedt om at skrive Jesus ud af Det Nye Testamente.

Karl Marx ligger i sin grav og venter stadigt utålmodig på, at de arbejdende masser rejser sig og vender sig mod deres undertrykkere. Han kommer til at vente til evig tid, fordi historien viser klart, at de slavebundne folkeslag affinder sig med deres tyranner og udholder deres lidelser. Her i livet følges magt og ansvar ad som uadskillelige siamesiske tvillinger. Har man ikke magten, kan man ikke drages til ansvar. Har vi nogensinde bebrejdet det russiske folk, at det kommunistiske regime myrdede over 20 millioner sovjetborgere? Har vi nogensinde draget det kinesiske folk til ansvar for Maos tyranni, der kostede 60 millioner kinesere livet? Har vi nogensinde kritiseret cambodianerne for, at Pol Pot-regimet likviderede næsten 2 millioner sagesløse mennesker? Nej, det har vi ikke, og vi ville heller ikke pålægge verdens 1,6 milliarder muslimer ansvaret for islams endeløse grusomheder. Ikke desto mindre er der i det muslimske verdenssamfund en passiv, men omfattende accept af den islamiske terror (Weekendavisen/ Hannah Ziadeh). Vi ved fra en række pålidelige og robuste meningsmålinger (PEW, WZB), at over halvdelen af de muslimer, der bor i vestlige demokratier ønsker, at koranens love og påbud skal følges fuldt ud. Dette betyder et farvel til frihed, demokrati og retsstat, hvis vi ikke konsekvent bekæmper anti-demokratiske strømninger, hvad enten disse er forklædt som religion eller ej.

Ligesom Stalin, Hitler, Mao og Mussolini påbød, hvordan fascismen skulle administreres i praksis, er det magthaverne i Iran, Saudi-Arabien samt Islamisk Stat og Det Muslimske Broderskab, der dikterer moderne muslimers liv og levned. Det er bestemt ikke kedeligt at leve i muslimske samfund. Der lurer altid en overraskelse rundt om næste hjørne. Således leverede islam i 2016 hele 2500 Allahu-akbar attentater med over 20 000 døds ofre og 27 000 lemlæstede fordelt på 59 lande. Næsten samtlige terrorhandlinger skyldes muslimer, der dræber andre muslimer. Sunni-muslimer dræber shia-muslimer og omvendt. For en sunni-muslim er en shia-muslim en kætter, og for en shia-muslim er en sunni-muslim en frafalden djævel.

Vestlige apologeter har travlt med at forklare os, at de islamiske terrorhandlinger, der skyller hen over Europa er gengældelse for vore krige og straffeekspeditioner mod islamiske lande med tusindvis af uskyldige civile tab. Imidlertid er de hårdest ramte ofre for islamisk terror uden for shia-sunni konflikten lande, der aldrig har været involveret i krigshandlinger mod islamiske samfund. Nigeria, Thailand, Kenya,

Uganda, Elfenbenskysten og Cameroun er alle hårdt truffet af Allahu-akbar terror, som er rettet mod uskyldige mennesker, der myrdes udelukkende, fordi de ikke er muslimer, men tilhører andre trosretninger.

Vold, terror og undertrykkelse er således systemisk indbygget i Islam i daglig praksis, og der er ingen redning at hente fra de passive 1,6 milliarder muslimer uden for den islamiske magtelite. Vi kan kun håbe på et sammenbrud i de nuværende koran-diktaturer. Irans og Saudi-Arabiens muligheder for fortsat at finansiere den globale islamiske terror vil blive reduceret i takt med omstillingen fra olie til energi fra sol, skifergas og thorium. IMF forudser en saudisk statsbankerot om tre år, hvis ikke oliepriserne stiger. Det gør de heldigvis ikke. Præstestyret i Iran kan ikke i længden stole på opbakning fra militæret og den unge generation, der ønsker korandiktaturet udskiftet med en sekulær retsstat.

Vi har kun spinkle håb om fremtidig fredelig sameksistens med islam i gensidig respekt. Men mister vi håbet, mister vi også viljen. Og så mister vi alt.